ARREST VAN HET HOF
19 september 1985 *

In zaak 192/83,

Helleense Republiek, vertegenwoordigd door Y. Kranidiotis, bijzonder adviseur bij het ministerie van Buitenlandse zaken, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ter ambassade van de Helleense Republiek, Val-Sainte-Croix 117,

verzoekster,

tegen

Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur D. Gouloussis en B. Jansen, lid van haar juridische dienst, als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij M. Beschel, lid van haar juridische dienst, Bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

verweerster,

betreffende een beroep tot nietigverklaring van verordening nr. 1615/83 van de Commissie van 15 juni 1983 houdende wijziging van verordening nr. 1602/82 tot vaststelling van de coëfficiënten die moeten worden toegepast op het bedrag van de steun bij de produktie voor tomatenconcentraat en pruimedanten en op de voor gedroogde geënte pruimen („Prunes d'Ente") vastgestelde minimumprijs, alsook van verordening nr. 1618/83 van de Commissie van 15 juni 1983 tot vaststelling, voor het verkoopseizoen 1983/1984, van de aan de telers te betalen minimumprijs, alsmede van het bedrag van de steun bij de produktie voor bepaalde verwerkte produkten op basis van groenten en fruit,

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE,

samengesteld als volgt: Mackenzie Stuart, president, G. Bosco, O. Due en C. Kakouris, kamerpresidenten, P. Pescatore, T. Koopmans, U. Everling, K. Bahlmann en R. Joliet, rechters,

advocaat-generaal: Sir Gordon Slynn
griffier: D. Louterman, administrateur

gehoord de conclusie van de advocaat-generaal ter terechtzitting van 27 februari 1985,

het navolgende

* Procestaal: Grieks.

ARREST

(omissis)

In rechte

1 Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Hof op 12 september 1983, heeft de Helleense Republiek krachtens artikel 173, eerste alinea, EEG-Verdrag beroep ingesteld tot nietigverklaring van verordening nr. 1615/83 van de Commissie van 15 juni 1983 houdende wijziging van verordening nr. 1602/82 tot vaststelling van de coëfficiënten die moeten worden toegepast op het bedrag van de produktiesteun voor tomatenconcentraat (PB 1983, L 159, blz. 48), alsook van verordening nr. 1618/83 van de Commissie van dezelfde datum tot vaststelling, voor het verkoopseizoen 1983/1984, van de aan de telers te betalen minimumprijs en van het bedrag van de produktiesteun voor bepaalde verwerkte produkten op basis van groenten en fruit (ibid., blz. 52), in zoverre laatstgenoemde verordening betrekking heeft op de vaststelling van de produktiesteun voor tomatenconcentraat en perziken op siroop.

Context en voorwerp van het geschil

2 Ten einde het geschil in zijn juridische context te plaatsen, dient eraan te worden herinnerd, dat bij verordening nr. 516/77 van de Raad van 14 maart 1977 (PB 1977, L 73, blz. 1) de bepalingen betreffende de gemeenschappelijke ordening van de markten in de sector van op basis van groenten en fruit verwerkte produkten zijn gewijzigd en dat volgens artikel 20 van deze verordening het beheer van de marktordening wordt toevertrouwd aan de Commissie, die beslist volgens de procedure van het „comité van beheer". Bij verordening nr. 1152/78 van 30 mei 1978 (PB 1978, L 144, blz. 1) heeft de Raad deze marktordening aangevuld door invoeging, in verordening nr. 516/77, van de nieuwe artikelen 3 bis tot en met 3 quater, waarbij een steunregeling is ingesteld voor de produktie van bepaalde produkten, waaronder tomatenconcentraat en perziken op siroop. Luidens de considerans van deze verordening heeft deze regeling tot doel, „de concurrentiepositie van de communautaire produkten/te versterken/ door middel van maatregelen die het mogelijk maken deze produkten te verkopen tegen prijzen waardoor zij met die van de voornaamste producerende derde landen kunnen concurreren".

3 Luidens artikel 3 bis is de steunregeling gebaseerd op contracten tussen producenten en verwerkende bedrijven. Voor leveringen op basis van deze contracten wordt een minimumprijs vastgesteld die de verwerkende bedrijven aan de producenten moeten betalen. Deze prijs werd berekend op basis van het gemiddelde van de prijzen die door de verwerkende bedrijven voor de grondstoffen waren betaald in het verkoopseizoen dat voorafging aan de invoering van de nieuwe regeling; de minimumprijs is voor elk verkoopseizoen aangepast met inachtneming van de ontwikkeling van de grondstoffenprijzen en van de produktiekosten.

4 Artikel 3 ter bepaalt dat het bedrag van de steun zodanig wordt vastgesteld, dat het verschil tussen de prijzen van de communautaire produkten en die van de produkten uit derde landen wordt overbrugd, met dien verstande dat voor de bepaling van de prijs van de communautaire produkten rekening wordt gehouden met de overeenkomstig artikel 3 bis vastgestelde minimumprijs en met de „verwerkingskosten", zonder rekening te houden met de bedrijven die de hoogste onkosten hebben.

5 Volgens artikel 3 quater worden de bepalingen ter uitvoering van de artikelen 3 bis en 3 ter vastgesteld volgens de procedure van artikel 20, dat wil zeggen door de Commissie volgens de procedure van het comité van beheer. Hetzelfde geldt voor de vaststelling van de minimumprijs en van het steunbedrag.

6 Op basis van artikel 3 quater van verordening nr. 516/77 heeft de Commissie voor elk verkoopseizoen de steunbedragen vastgesteld. Wat met name tomatenconcentraat betreft, wordt de steun vastgesteld voor een produkt met een standaard-concentratiegraad, een droge-stofgehalte van ten minste 28% maar minder dan 30%, verpakt in standaardverpakkingen van een bepaald, naar gelang van het verkoopseizoen verschillend gewicht. Bij verordening nr. 1610/78 van 10 juli 1978 (PB 1978, L 188, blz. 19) heeft de Commissie „coëfficiënten" vastgesteld, ten einde rekening te kunnen houden met de verschillen in concentratiegraad van het produkt alsook met de omstandigheid, dat de prijs toeneemt naarmate kleinere verpakkingen worden gebruikt dan de standaardverpakking, bedoeld in de verordening houdende vaststelling van de steunbedragen. Er zij op gewezen, dat deze coëfficiënten worden toegepast op het voor het referentieprodukt vastgestelde steunbedrag en niet op de bij de bepaling van het steunbedrag in aanmerking genomen elementen.

7 Aldus luidde de gemeenschapsregeling toen de Akte betreffende de toetreding van Griekenland tot stand kwam (PB 1979, L 291, blz. 17). De artikelen 58 en 59 van

deze Akte voorzien in een regeling voor de geleidelijke aanpassing van de Griekse landbouwprijzen aan het uit de verschillende gemeenschappelijke marktordeningen voortvloeiende prijspeil. Uitgangspunt vormt artikel 58, lid 2, dat de Griekse producenten marktprijzen waarborgt die gelijkwaardig zijn aan die welke zij onder het voordien geldende nationale stelsel verkregen. Artikel 59, lid 2, voorziet voor de op basis van tomaten of perziken verwerkte produkten die onder verordening nr. 516/77 vallen in een aanpassing in zeven etappes, waarvan de bijzonderheden verder in deze bepaling zijn geregeld.

8 Artikel 103 Toetredingsakte stelt de voorwaarden vast voor de toepassing op Griekenland van de steunregeling van verordening nr. 516/77. Dit artikel bepaalt in lid 1, dat de in artikel 3 bis van verordening nr. 516/77 bedoelde minimumprijs wordt vastgesteld op de grondslag van de prijzen die in Griekenland voor het voor verwerking bestemde produkt aan de producenten werden betaald en die gedurende een nader te bepalen representatieve periode onder het voordien geldende nationale stelsel zijn geconstateerd. Bedoelde periode is bepaald bij verordening nr. 41/81 van de Raad van 1 januari 1981 (PB 1981, L 3, blz. 12).

9 Volgens artikel 103, lid 3, wordt het bedrag van de in Griekenland toegekende communautaire steun zodanig vastgesteld, dat het verschil tussen het overeenkomstig artikel 3 ter van verordening nr. 516/77 bepaalde peil van de prijzen van de produkten uit derde landen, en het peil van de prijzen van Griekse produkten, vastgesteld met inachtneming van de op vorenbeschreven wijze geconstateerde minimumprijs en van de „in Griekenland geldende" verwerkingskosten, wordt gecompenseerd.

10 Op grond van voormelde bepalingen heeft de Commissie bij verordening nr. 1963/81 van 10 juli 1981 (PB 1981, L 192, blz. 16) voor het eerst voor het verkoopseizoen 1981/1982 verschillende produktiesteunbedragen vastgesteld voor Griekenland enerzijds en de overige Lid-Staten anderzijds. Tegelijkertijd heeft de Commissie bij verordening nr. 1962/81 van dezelfde datum (ibid., blz. 13) coëfficiënten vastgesteld om rekening te kunnen houden met de met de verpakking van de produkten samenhangende variabele kosten. Laatstgenoemde verordening is wat haar beginsel betreft, identiek met de oorspronkelijke verordening nr. 1610/78.

11 Voor het verkoopseizoen 1982/1983 werden de bedragen van de produktiesteun steeds volgens dezelfde beginselen vastgesteld bij verordening nr. 1585/82 van de Commissie van 12 juni 1982 (PB 1982, L 178, blz. 20). Daarnaast werden de coëfficiënten overgenomen in verordening nr. 1602/82 van de Commissie van 22 juni 1982 (PB 1982, L 179, blz. 16).

12 Voor het verkoopseizoen 1983/1984 werden de steunbedragen vastgesteld bij verordening nr. 1618/83 van de Commissie van 15 juni 1983 (PB 1983, L 159, blz. 52). Bij verordening nr. 1615/83 van dezelfde datum (ibid., blz. 48) verklaarde de Commissie de bij verordening nr. 1602/823 vastgestelde coëfficiënten van toepassing voor dit verkoopseizoen.

13 Het door de Helleense Republiek ingestelde beroep tot nietigverklaring heeft uitsluitend betrekking op deze laatste twee verordeningen. Uit de conclusies van het verzoekschrift en uit de tijdens de procedure gemaakte opmerkingen blijkt bovendien, dat het in werkelijkheid slechts gaat om enkele elementen van deze verordeningen, te weten:

a) wat verordening nr. 1618/83 betreft: het bedrag van de steun, toegekend aan de Griekse producenten voor tomatenconcentraat (artikel 1, lid 2, tweede streepje) en voor perziken op siroop (artikel 6, lid 2, tweede streepje), met dien verstande dat enkel bezwaar wordt gemaakt tegen de bepaling van de „verwerkingskosten";

b) wat verordening nr. 1615/83 betreft: de coëfficiënten, in zoverre deze van toepassing zijn op kleinere verpakkingen dan de in verordening nr. 1618/83 bedoelde standaardverpakking van 1,5 kg.

14 Bij de beoordeling van de middelen van de Helleense Republiek tegen de twee bestreden verordeningen moet derhalve rekening worden gehouden met deze beperking van het voorwerp van het beroep.

Het vraagstuk van de „verwerkingskosten"

15 De Helleense Republiek voert in dit verband twee reeksen argumenten aan, waarmee zij enerzijds wil aantonen dat de Commissie de reële verwerkingskosten voor tomatenconcentraat en perziken op siroop onjuist heeft begroot, en anderzijds dat zij voor de omrekening van de in drachme uitgedrukte bedragen monetair onjuiste methoden heeft gehanteerd.

De begroting van de kosten

16 De Helleense Republiek herinnert eraan, dat de Commissie ingevolge artikel 103 Toetredingsakte de steun voor de Griekse producenten moet vaststellen op basis van de totale kostprijs van de Griekse produkten, dat wil zeggen de grondstoffen-

prijs vermeerderd met de in Griekenland geldende verwerkingskosten. Op verzoek van de Commissie zou de Helleense Republiek voor het verkoopseizoen 1983/1984 opgaaf hebben gedaan van de gewogen gemiddelde verwerkingskosten voor tomaten en perziken, vastgesteld op basis van een representatief onderzoek bij de Griekse verwerkende bedrijven. De Commissie zou deze gegevens niet hebben aanvaard, op grond dat zij willekeurig waren en de Helleense Republiek haar berekeningsmethode niet had gerechtvaardigd. De Commissie zou dan een forfaitaire berekeningsmethode hebben toegepast en de verwerkingskosten voor het verkoopseizoen 1983/1984 hebben vastgesteld op basis van de kosten die voor het vorige verkoopseizoen in aanmerking waren genomen, vermeerderd met een inflatiepercentage. De Helleense Republiek concludeert dat de Commissie, door geen behoorlijk onderzoek te verrichten naar de specifieke verwerkingskosten, een door de Toetredingsakte aan Griekenland gewaarborgd recht heeft geschonden.

17 De Commissie voert te harer verdediging aan, dat artikel 103, lid 3, Toetredingsakte haar weliswaar de verplichting oplegt om voor de berekening van de steun de in Griekenland geldende verwerkingskosten in aanmerking te nemen, doch dat deze bepaling geen specifieke methode voorschrijft voor de vaststelling van deze kosten. Voor het betrokken verkoopseizoen zou de Commissie ten aanzien van Griekenland dezelfde methode hebben toegepast als zij op eenvormige wijze voor alle Lid-Staten hanteerde en die inhield dat de door de nationale autoriteiten opgegeven verwerkingskosten werden aanvaard voor zover zij niet hoger waren dan de kosten die voor het voorafgaande verkoopseizoen in aanmerking waren genomen, vermeerderd met het tijdens het betrokken jaar geconstateerde inflatiepercentage. Voor Griekenland zou dit inflatiepercentage, zoals meegedeeld door bevoegde monetaire autoriteiten van de Helleense Republiek, voor de betrokken periode 19,1% hebben bedragen. Aangezien de door de Griekse autoriteiten opgegeven kosten daarboven uitgingen, was de Commissie ter berekening van de „in Griekenland geldende verwerkingskosten" in de zin van artikel 103, lid 3, uitgegaan van de verwerkingskosten van het voorafgaande verkoopseizoen, vermeerderd met het Griekse inflatiepercentage.

18 Ten einde het middel van de Helleense Republiek te kunnen beoordelen, moet in de eerste plaats duidelijkheid worden geschapen over de betekenis van artikel 103 in de context van de Toetredingsakte en over de verhouding tussen deze bepaling en verordening nr. 516/77.

19 Artikel 2 Toetredingsakte bepaalt: „Vanaf de toetreding zijn de oorspronkelijke Verdragen en de door de Instellingen van de Gemeenschappen genomen besluiten verbindend voor de Helleense Republiek en in deze Staat toepasselijk onder de

voorwaarden voorzien in deze Verdragen en in deze Akte". Hieruit volgt, dat verordening nr. 516/77 en de maatregelen ter uitvoering daarvan van toepassing zijn op de Helleense Republiek, behoudens de bijzondere bepalingen van de overgangsregeling, neergelegd in de artikelen 58, 59 en 103 Toetredingsakte.

20 Volgens artikel 58 worden de in Griekenland toe te passen landbouwprijzen vastgesteld „overeenkomstig de in de gemeenschappelijke marktordening van de betrokken sector neergelegde regels". Behalve een regeling voor de geleidelijke aanpassing van deze prijzen volgens het door artikel 59 voorziene ritme, bevat artikel 103 twee bijzondere bepalingen betreffende de toepassing in Griekenland van de in artikel 3 bis van verordening nr. 516/77 bedoelde steunregeling. Enerzijds wordt de als grondslag voor de berekening van de steun dienende minimumprijs vastgesteld met inachtneming van de prijzen die van toepassing waren onder het vóór de toetreding in Griekenland geldende nationale stelsel. In dit verband zij eraan herinnerd, dat de vaststelling van de minimumprijs thans niet in geding is. Anderzijds moeten volgens artikel 103, lid 3, ter bepaling van de verwerkingskosten niet de kosten in aanmerking worden genomen die in de Gemeenschap in haar oude samenstelling golden, doch de „in Griekenland geldende" kosten.

21 Behoudens deze bijzondere regeling, zijn de bepalingen van verordening nr. 516/77 en de maatregelen ter uitvoering daarvan in Griekenland evenals in de andere Lid-Staten van toepassing volgens gemeenschappelijke criteria en eenvormige berekeningswijzen, overeenkomstig artikel 40, lid 3, derde alinea, EEG-Verdrag. Tot die criteria en berekeningswijzen behoren de werkmethoden die de Commissie toepast in het kader van het haar door de basisverordening opgedragen beheer van de steunregeling. De Commissie mocht dus op de Griekse markt de methode toepassen die zij had gekozen voor de aanpassing, in ieder verkoopseizoen, van de prijsniveaus en de andere bij de berekening van de steunbedragen in aanmerking te nemen factoren. De omstandigheid dat zij zich daarbij voor de aanpassing van het bedrag van de verwerkingskosten op het in Griekenland geconstateerde inflatiepercentage heeft gebaseerd, is in beginsel niet in strijd met artikel 103, lid 3, aangezien deze methode een realistische raming mogelijk maakt van de ontwikkeling van de bij de berekening van de steun in aanmerking te nemen industriële kosten in de betrokken staat.

22 Indien de Griekse regering van oordeel was dat de stijging van de verwerkingskosten in de twee betrokken sectoren tijdens de relevante periode hoger was dan het algemene inflatiepercentage, had zij bewijs moeten aanbrengen voor het bestaan van deze afwijking van de algemene economische ontwikkeling.

23 Omdat de door de verzoekende regering tijdens de procedure ingediende memories, behalve een herhaling van de oorspronkelijke cijfers, geen aanwijzingen ter zake bevatten, heeft het Hof tijdens de instructie van de zaak een specifieke vraag daarover gesteld. In het antwoord op deze vraag, waarin enkel de reeds gekende cijfers worden bevestigd, is geen enkel nieuw element aangedragen waaruit zou kunnen worden afgeleid, dat het in aanmerking genomen algemeen inflatiepercentage geen representatief beeld gaf van de reële ontwikkeling van de in Griekenland geldende verwerkingskosten tussen het verkoopseizoen 1982/1983 en het verkoopseizoen 1983/1984.

24 Mitsdien dient het eerste middel van de Helleense Republiek ter zake van de begroting van de in Griekenland geldende verwerkingskosten te worden verworpen.

De omrekeningsmethode

25 In de tweede plaats verwijt de Helleense Republiek de Commissie, bij de berekening van de steun de prijzen van de Griekse produkten eerst in Italiaanse lire te hebben omgerekend, alvorens het bedrag van de steun uit te drukken in Ecu. Deze berekeningsmethode zou ongerechtvaardigd zijn, omdat zij zou hebben geleid tot een verhoging van de produktiekosten in staten met een minder hoge inflatie dan Italië en tot een overeenkomstige vermindering van het steunbedrag voor staten met een hogere inflatie, gelijk Griekenland. Bovendien zou de door de Commissie gehanteerde methode, waarbij de op de dag van berekening van de steun geldende wisselkoers wordt toegepast, tot een onjuiste beoordeling van de verwerkingskosten hebben geleid, zulks wegens de devaluatie van de drachme in 1982. Aangezien de in het betrokken verkoopseizoen geldende verwerkingskosten in aanmerking moesten worden genomen, zou de Commissie zich hebben moeten baseren op de omrekeningskoers die gold in het tijdvak waarin de kosten waren ontstaan, te weten 20,45 lire voor een drachme, en niet op de omrekeningskoers die gold op het ogenblik waarop de steun werd berekend, te weten 17,19 lire. De toepassing van laatstgenoemde koers zou tot een aanzienlijke vermindering van het bedrag van de verwerkingskosten en dus van het bedrag van de steun hebben geleid.

26 Op dit punt verweert de Commissie zich met te stellen, dat zij bij de berekening van de hierbedoelde steun steeds de lire als rekeneenheid heeft gebruikt, omdat in de Gemeenschap in haar oude samenstelling Italië de belangrijkste producent van de betrokken produkten was. Zij had het normaal gevonden om deze berekeningsmethode na de toetreding van Griekenland ook voor de Griekse produkten te gebruiken. Toepassing van de op de dag van berekening van de steun geldende wisselkoers zou de beste methode zijn om de verwerkingskosten aan de laatste gege-

vens aan te passen, zulks gelet op de andere factoren die bij de berekening van de steun in aanmerking moesten worden genomen. Voorts wijst de Commissie erop, dat zij om een gelijke behandeling te waarborgen, de omrekening voor alle Lid-Staten op dezelfde wijze moet verrichten en dat daarvoor om praktische redenen enkel het ogenblik in aanmerking komt waarop het bedrag van de steun wordt vastgesteld.

27 Met betrekking tot dit middel van de Helleense Republiek dient het volgende te worden opgemerkt. In de eerste plaats kan men de Commissie niet verwijten dat zij voor de noodzakelijke omrekeningsbewerkingen gebruik heeft gemaakt van de valuta van een van de Lid-Staten, alvorens het steunbedrag in een gemeenschappelijke grootheid uit te drukken. De keuze van de Italiaanse lire vindt haar grond in de omstandigheid, dat Italië van oudsher de belangrijkste producent van de betrokken produkten in de Gemeenschap was. Wordt voor het verrichten van de noodzakelijk om- en berekeningen gebruik gemaakt van een bepaalde valuta als rekeneenheid, dan kan zulks niet tot distorsies leiden, zolang dezelfde valuta maar op eenvormige wijze voor al die bewerkingen wordt gebruikt.

28 Evenmin kan bezwaar worden gemaakt tegen de beslissing van de Commissie om de op de dag van berekening van de steun geldende wisselkoers toe te passen; die steun heeft immers niet tot doel in het verleden gemaakte kosten te compenseren, doch de concurrentiepositie van de produktie van de Gemeenschap voor het komende verkoopseizoen te bepalen. De Commissie heeft dus terecht dezelfde dag als uitgangspunt genomen voor de aanpassing van alle gegevens die invloed konden hebben op de vaststelling van de steun, de op dat ogenblik geldende wisselkoersen daaronder begrepen. Had de Commissie zich ten aanzien van een bepaalde Lid-Staat op een niet meer actuele wisselkoers gebaseerd, dan zou dat afbreuk hebben gedaan aan de gelijke behandeling van de Lid-Staten en bovendien, in een tijd van schommelende wisselkoersen, een voor de goede werking van de steunregeling schadelijke onzekerheid in het leven hebben geroepen. Uit het vorenoverwogene volgt, dat de Commissie het recht had om op eenvormige wijze de wisselkoersen toe te passen die golden op de dag van berekening van de steun.

29 Mitsdien moet ook dit middel worden verworpen.

De gestelde onjuiste bepaling van de coëfficiënten

30 Met betrekking tot verordening nr. 1615/83, waarbij voor de steun voor tomatenconcentraat verschillende, op de grootte van de verpakking afgestemde coëfficiënten zijn vastgesteld, voert de Helleense Republiek aan, dat de Griekse producen-

ten, die hun produkt in de regel aanbieden in kleinere verpakkingen dan de in verordening nr. 1618/83 bedoelde standaardverpakking, worden benadeeld doordat voor de verschillende gewichtscategorieën een enkele coëfficiënt wordt toegepast op een steunbedrag dat voor de Griekse producenten lager is dan voor de producenten in de andere Lid-Staten. Dit verschil in behandeling, dat in strijd is met het non-discriminatiebeginsel van artikel 40, lid 3, tweede alinea, EEG-Verdrag en artikel 103, lid 3, Toetredingsakte, zou in de considerans van de bestreden verordening op generlei wijze zijn gemotiveerd.

31 De Commissie voert als verweer aan, dat het aan de internationale handelservaring ontleende gebruik van coëfficiënten de technisch meest geschikte methode is om te komen tot een forfaitaire compensatie van de extra kosten verbonden aan het gebruik van kleinere verpakkingen dan die van het referentieprodukt. De Commissie zou bij de keuze van de toe te passen methode over een ruime beoordelingsvrijheid beschikken. Door haar aanvaarding van het gehele afgeleide gemeenschapsrecht zou de Helleense Republiek ook zijn gebonden door verordening nr. 1610/78, waarbij het stelsel van coëfficiënten voor het eerst is ingevoerd. Dit stelsel zou gedurende de opeenvolgende verkoopseizoenen noch door de oude Lid-Staten noch door de Helleense Republiek ooit ter discussie zijn gesteld.

32 Om dit twistpunt te kunnen oplossen, zij erop gewezen, dat de thans bestreden coëfficiënten inderdaad van vóór de toetreding van de Helleense Republiek dateren. Ingevoerd op een ogenblik waarop de steun voor de gehele Gemeenschap in haar oude samenstelling op hetzelfde niveau lag, zijn zij in beginsel ongewijzigd gebleven toen na de toetreding de steunbedragen op twee verschillende niveaus moesten worden vastgesteld.

33 Wat het beginsel ervan betreft, valt er tegen het stelsel van coëfficiënten niets in te brengen, want gelijk in de considerans van verordening nr. 1610/78 wordt overwogen, dient het om rekening te houden met de invloed op de produktiekosten van de in de handel gebruikelijke, doch van de in de steunverordeningen omschreven standaardverpakking afwijkende verpakkingen. Voorts kan de Commissie niet het recht worden ontzegd om hier gebruik te maken van op de ervaring gebaseerde forfaitaire waarden. Niettemin moet worden vastgesteld, dat de Commissie een technische fout heeft gemaakt door het stelsel van voor alle producenten eenvormige coëfficiënten, zoals het vóór de toetreding van de Helleense Republiek functioneerde, te transponeren op een stelsel van gedifferentieerde steun voor de Griekse producenten enerzijds en de producenten in de andere Lid-Staten anderzijds.

34 Want ook al mag worden aangenomen dat de verpakkingskosten in Griekenland niet aanzienlijk verschillen van die in de overige landen van de Gemeenschap, toch leidt toepassing van een zelfde coëfficiënt op steunbedragen van verschillende hoogte tot een ongerechtvaardigde vermindering van de steun voor die Griekse producenten wier produkt niet overeenkomt met de in artikel 1, lid 2, van verordening nr. 1618/83 omschreven standaardverpakking. Ofschoon niets in de bepalingen van de bestreden verordening wijst op een bedoeling om de Helleense Republiek te discrimineren, heeft de toepassing van de coëfficiënten althans voor bepaalde producenten in deze staat objectief gezien tot een verschil in behandeling geleid. Bijgevolg is het resultaat van de toepassing van deze coëfficiënten in Griekenland in strijd met artikel 40, lid 3, tweede en derde alinea, EEG-Verdrag, volgens hetwelk alle producenten van de Gemeenschap gelijk moeten worden behandeld, en kan het bovendien in de weg staan aan de verwezenlijking van de doelstelling van verordening nr. 516/77, namelijk te verzekeren dat de produktie van de Gemeenschap concurrerend is op het door de concurrenten in derde landen bepaalde prijsniveau.

35 Mitsdien dient verordening nr. 1615/83 nietig te worden verklaard in zoverre het stelsel van coëfficiënten ertoe leidt, dat de Griekse producenten geen passende compensatie ontvangen voor de extra verwerkingskosten verbonden aan het gebruik van andere verpakkingen dan de in verordening nr. 1618/83 bedoelde standaardverpakking, met het gevolg dat het bedrag van de steun voor bepaalde typen produkties onjuist is vastgesteld.

36 Ingevolge artikel 176 EEG-Verdrag staat het aan de Commissie, voor Griekenland hetzij nieuwe coëfficiënten hetzij enig ander compensatiesysteem vast te stellen, dat rekening houdt met de gedifferentieerde steunregeling voor Griekenland en voor de overige Lid-Staten.

Kosten

37 Ingevolge artikel 69, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering moet de in het ongelijk gestelde partij in de kosten worden verwezen. Volgens paragraaf 3, eerste alinea, van dit artikel kan het Hof evenwel de kosten compenseren, indien partijen onderscheidenlijk op een of meer punten in het ongelijk worden gesteld. Uit het voorgaande blijkt, dat de middelen van de Helleense Republiek moeten worden verworpen in zoverre zij zijn gericht tegen verordening nr. 1618/83, terwijl de Helleense Republiek in het gelijk is gesteld voor wat haar beroep tegen verordening nr. 1615/83 betreft. Mitsdien zijn termen aanwezig om de kosten te compenseren.

HET HOF VAN JUSTITIE,

rechtdoende:

1) **Verklaart nietig verordening nr. 1615/83 van de Commissie van 15 juni 1983 houdende wijziging van verordening nr. 1602/82 tot vaststelling van de coëfficiënten die moeten worden toegepast op het bedrag van de steun bij de produktie voor tomatenconcentraat, in zoverre de bij deze verordening vastgestelde coëfficiënten leiden tot ongelijke behandeling van de Helleense Republiek ten opzichte van de andere Lid-Staten ter zake van de compensatie van de extra kosten verbonden aan het gebruik van kleinere verpakkingen dan de standaardverpakking bedoeld in artikel 1, lid 2, van verordening nr. 1618/83 van de Commissie van 15 juni 1983 tot vaststelling, voor het verkoopseizoen 1983/1984, van de aan de telers te betalen minimumprijs, alsmede van het bedrag van de steun bij de produktie voor bepaalde verwerkte produkten op basis van groenten en fruit.**

2) **Verwerpt het beroep voor het overige.**

3) **Verstaat dat elk der partijen de eigen kosten zal dragen.**

Mackenzie Stuart Bosco Due Kakouris

Pescatore Koopmans Everling Bahlmann Joliet

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 19 september 1985.

De griffier

P. Heim

De president

A. J. Mackenzie Stuart